

Lecția 11 → Noul Ierusalim → 13 Noiembrie, 2016
(Text biblic: Apocalipsa 21:9-14 și de la 22-27; Cuvânt de aur: Apocalipsa 21:22-23)

Versetul de aur:

„În cetate n-am văzut niciun Templu, pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul sunt Templul ei. „Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună ca s-o lumineze, căci o lumi-nează slava lui Dumnezeu și făclia ei este Mielul.” (Apocalipsa 21:22-23)

*„...Singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii...”
(I Timotei 6:16a)*

INTRODUCERE:

- Citirea textului: Apocalipsa 21:9-14 și de la 22-27
- Menționarea și recitarea versetului de aur.

CONTINUTUL LECTIEI:

I. Orașul Sfânt văzut dinafară (Apoc. 21:9-14)

- A) Îngerul și Mireasa (v.9)
- B) Duhul și Slava (vv.10-11)
- C) Zidul și Porțile (vv.12-14)

II. Orașul Sfânt văzut dinlăuntru

(Apoc.21:22-27)

- A) Nu este nevoie de templu (v.22)
- B) Nu este nevoie de soare ori lună (vv.23-24)
- C) Nu e nevoie să se închidă porțile (vv.25-27)

CONCLUZIE:

- A) -Templul etern.
 - B) -Rugăciune
 - C) -Gînduri de reamintit:
- 1.-Enumeră caracteristicile Ierusalimului care „se pogopară din cer de la Dumnezeu.”

- 2.-Describe rolul „Cărții Vieții” și localizează alte referiri cu privire la ea, în Scripturi.
- 3.-Describe o cale pe care textul lecției trebuie să schimbe atitudinea și comportarea cuiva și fă un plan pentru transpunerea în practică a acestei schimbări.

.....

NOTĂ:

- [1. *Cum ne va fi, când după lupta-amară
Și dup'un trai în loc întunecos,
Din străinătăți ne'ntoarcem în 'cea țară,
Ce-i pregătită nouă de Hristos.
Când scuturînd praful de pe picioare,
Ne luăm adio de la suferinți,
De lacrimi ștergem fața, de sudoare,
Căci moștenim scumpe făgăduinți!*
2. *Cum ne va fi, când rîuri de lumină
Se varsă-n valuri peste noi în veac,
Și când, curați de orișice întină,
Vom fi mereu lui Dumnezeu pe plac.
Când nu mai e nimic ca să ne-apese,
Nimic ce face pe om slab, sfios,
Ca cetățeni ai unei țări alese,
Vom fi cu toți în casa lui Hristos!*
3. *Cum ne va fi, când prin cîntări mărețe
Ne-o 'ntîmpina în slăvi venind de sus,
În cete, mii de îngeri, sfinte fețe,
Triumfător cortegiul lui Isus.
Când transportați de sfîntă bucurie,
Vom intona cu drag atunci și noi,
Cîntarea care nimenea n-o știe,
Decît aleșii Mirelui eroi!*
4. *Cum ne va fi, când de aici'nainte
Nimic și nimeni nu ne va opri,
De-a ne lăsa pradă iubirii sfinte,
Cu care-n Fiul, Tatăl ne iubi.
Când de pe ochi ne cad solzii credinței,
Cum piere ceața'n soare arzător,
Și vom vedea în plinătatea ființei
Fiul pe tron, ca Rege'al regilor”]*
-
-
-